

تابلۆ

حه هه فریق هه سه ن

دوای ئه وهی جام و چوارچیوهی تیگرت؛ کۆنه پڕۆژنامهیه کی تیوه ئالاند و به دیاریی ناردیهه باره گای هونه رهنه ندان. له وێ له گۆشه یه کدا، له سه ر میژیک دایانناو پالیان به دیواری ژووره که وه دا.. نه ختی لێی کشانه وه. نیوه بازنه یه کیان به ده وردا دروست کردو که و تنه سه رنجدانی..

هونه رهنه ندی (1)

((دیارییه کی جوانه! وه ک زۆربه ی به ره مه کانی، ئه میشی قه له مکێشه.. هه تا بلیی که سیکێ ورده کاره. سه یری ئه و فیه گه رانه بکه ن، چۆن له گه ل یه کدا گونجان دوونی؟ ته ماشا ئه و له نگه رگرتن و ئه ندازه یه!))

هونه رهنه ندی (2)

((ئاخر ئیمه، گهلانی هیندوستانی لی بترازی، له هه موو گه لیکی دیکه ی پڕۆژه لات پتر ره نگ به کاردیتین.. ره نگ، له هه موو ورده کارییه کی ژياندا. ته نانه ت له پیلویشدا! ئیوه پانیبه رزتان بیرچۆته وه؟.. ئه دی گۆره ویی ده سچن؟ هه بوو به ره نگێ کارخانه ناقیل بوو، ده چوو جامه دانیه که ی له چیوت ده دا.. باوه رم کزه هونه رهنه ند بتوانی به ته نیا ره نگێ گوزارشت له ناخی ئینسانی کورد بکا، ئه وش له ولاره بوه ستی، که ره ش له بنه ره ندا ره نگ نییه.))

هونه رهنه ندی (3)

((به های ره نگیش کاتی به جوانیی به دیارده که وی، له گه ل ره نگه کانی دیکه دا تیکه ل کراو به یه کدا چوون. که چی له گه ل ئه وه شدا ئه م تابلویه، بۆ که سیک، چاوی ته لسکۆپیی هه بن، وه ک گه واله هه ورکی به هاریی دیته پیشچاو.. هه تا لێی وردبیته وه فیه گه ری هه مه شیوه ی تیدا ده دۆزیته وه.. لیوانلیوه له هیما ی وردو زیره کانه.))

هونه رهنه ندی (4)

((به یری من، باس له کیشیه کی هه لایساوی ئه م سه رده مه سه یرو سه مه ره یه ده کات.. ئیوه سه رنج له تیه لکیش و به یه کدا چوون و پیکدا هه لپزانی فیه گه ره کان بده ن.. جووله و ره وتی هیله کانی زه بن بده نی. نه سه ره تایان هه یه و نه کۆتاییان دیاره!.. بزانی تا چرا ده یه ک هونه رهنه ند ده ست نه رم و ته رده ست و ...))

وایان نیازبوو هه تا تاریک دادی له سه ری بدوین و... به لام به گه یشتنی هونه رهنه ندی خاوه ن تابلۆ، گه توگۆی نیوانیان ساردبووه.. ئه ویش کاتی دیتی چوار هونه رهنه ندی ناسراوی شاره که ی ئاپۆره یان له که قاله که ی داوه، زه رده یه ک لیوه کانی کشاند.. ئه م به هیمنی له تابلۆکه ی چوه پیش و براده ره کانی که میک کشانه وه و حیگه یان بۆ کرده وه. چاویان لیوو، کاتی له تابلۆکه ی خۆی ورد بووه، زه رده ی سه ر لیوانی له ودیو ته می خه م و دلگوشرانه وه ئاوابوو. به سۆزه وه ده ستی کرده ملی تابلۆکه ی و توند به سینگییه وه گوشارد.. ئه مجا هه لیگێرایه وه و جاریکی دیکه پالی به دیواره که وه دا.. بۆنی گله یی له سه رنج و له ریته وه ی وشه کانیدا ده خوینرایه وه، کاتی پرووی تیکردن و زۆریش به نه زا که ته وه وتی:

((ببوورن براده رینه، سه روین داتانابوو!))